

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 38. Seditiosorum furor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 70.

cunia ærarii publici tumulari curaverant, ne aerem inficerent, postquam autem huic labori nullæ amplius vires sufficiebant, mortui ex muris in præcipitia proolvebantur, quæ ut cadaveribus repleta, foetoremque inde ascendentem sensit Titus, suspirans, & levatis in Cælum manibus, Deum Testem invocabat, se invito hanc gentem tot malis obrui, utque miseriæ finem acceleraret, acrius operi instare suos imperat.

§. XXXVIII.

Seditiosorum violentia.

VI. Bell.
c. 15.

At ulterius progressa est Seditiosorum violentia. Simon Mathiam Pontificem, illum ipsum, cujus beneficio sibi aditus in urbem patuerat, quod Romanis faveret, accusatum, adempta defensionis facultate, mortis damnat; neque hoc satis; tres Mathiæ filios, in conspectu Patris, unicam gratiam, ut saltem sibi, priusquam filiis, moriliceret, deprecantis, obtruncat, eorumque corpora sepulturæ honore privat. Cum his factis plurimorum odium incurrisset, Judas Tribunorum unus turrim suæ custodiæ commissam tradere Romanis parabat, quem occupatis consiliis Simon cum decem consociis capite plexit. Cæterum Joannes Templo inclusus, cum populum ultra prædari

VI. c. 16.

prædari non posset, ipsum Templum spo-
liare aggreditur; multa de sacra supel-
lectili, etiam vasa Sacrificiis necessaria,
pocula, patinas, mensas liquari præce-
pit, suis dicens, iis, quæ Dei essent, pro
Deo uti licere, illosque, qui Templum
defenderent, de Templo vivere oportere.
Ita sine scrupulo oleum consumme-
bant, Sacrificiis destinatum, seque vi-
no sacro sine ullo moderamine ingurgi-
tabant.

Sæculum I.
A. C. 70.

Interim tamen nonnulli de populo
urbe furtim elapsi, ne fame perirent, ad
Romanos transibant; tumido erant cor-
pore, hydropicis similes, & paulo post
ingestis avide cibis crepabant, nisi magno
moderamine usi fuissent. Transfugarum
aliquis, dum ex suis excrementis num-
mos aureos eruit, a Syris observatus est;
aurum enim, quo civitas abundabat, sæ-
pe deglutiebant, ut rigidissimæ Seditio-
rum inquisitioni subtraherent. Proti-
nus totis castris rumor pervadit, ex urbe
advenientes transfugas, thesaurum au-
reum in alvo gestare. Hinc Arabes, Sy-
rosque cupiditas illexit, ut multorum
dissecto ventre, viscera rimarentur. Duo
millia exenteratorum post unam noctem
inventæ sunt; quod dum Titus intelle-
xit, equestribus copiis immissis sordidos
prædatores punire parabat, mox autem
videns, eorum maiorem, quam occiso-
rum

VI. c. 26.

Sæculum I.
A. C. 70.

rum esse numerum, ad se vocatis auxilia-
rium copiarum, inſo & ſuarum Ducibus,
nam etiam quidam Romanorum huius
feritatis accuſabantur, palam edixit; ſi
quis ultra obſcænæ ſævitiae convincere-
tur, morte luiturum. Nihilominus mul-
tis eorum Syri, Arabesque, occulte ta-
men, ne a Romanis deprehenderentur,
viſcera eruerunt, inutili plerumque, &
ſterili crudelitate.

VI. c. ult.

Manneus transfugarum unus Tito
narravit, una tantum civitatis porta, cui
ipſe præſuiſſet, a decima quarta Aprilis,
qua obſidio cœperat, uſque ad primam
Julii, centena, & quindecim millia ſupra
octies centena octoginta corpora fuiſſe
elata, & hæc quidem pauperum ſolum-
modo cadavera, quæ expenſis publicis
ſepeliebantur, ideoque a ſe diligenter
numerata, ut mercedem bajulis distribu-
re poſſet. Conſanguineos defunctorum
alios inhumaffe. Alii transfugæ refere-
bant; per reliquas portas ſexies cente-
na millia cadaverum, non niſi pauperum,
quorumque ſepulturam nemo curabat,
fuiſſe ejecta. Univerſim autem funerum
numerum iniri non poſſe. Poſtquam
pauperum funera efferri ultra non po-
tuiſſent, in amplis ædibus coacervata fuiſ-
ſe, quæ, cum nulla amplius caperent, clau-
debantur. Addebant; frumenti mo-
dium talento vanire, quod duo librarum
millia

Sæculum I.
A. C. 70.

millia conficit. Cum nec amplius conquirendis oleribus exire licuisset, quosdam in fimetis indagasse, ut vetera boum stercorea invenirent; eaque ori ingessisse, quæ prius visa tantum nauseam creassent. Romani miseratione movebantur, cum hæc audirent, Judæi vero seditiosi nullum humanitatis sensu afficiebantur, cum cernerent. Immo crescebat rabies, & nullatenus horrebant ingentes cadaverum cumulos, quibus plateæ tegebantur, calcare, cum adversus externos pugnaturi procederent, manibus concivium suorum cæde cruentatis. Nec jam victoriæ spes, sed salutis desperatio furorem alebat. Romani nova extignis propugnacula non sine gravissima difficultate ob lignorum penuriam extruxerant, hæc enim nonaginta stadiis, id est, ferme quatuor leucis advehi debebant. Omnibus in hac Regione excisis arboribus, Jerosolymæ vicinia, prius ad oculorum delicias amœna, tristi vastitate horrebat. Tandem, post conflictus utrinque obstinacia memorabiles, Titus Arcem Antoniam capit, diruitque, decima septima Julii, eadem die qua *Tamid* seu Sacrificium perpetuum summo populi dolore cessavit, eo quod viri deessent, qui offerrent. Titus iterato tam per Josephi ministerium, quam per se ipsum Seditiosis dedicationem persuadere conatus est, ne vim
ulti-

VII. Bell. 1.

VII. Bell. 4.

Sæculum I.
A. C. 70.
 ultimam loco sancto admove cogere-
 tur; sed incassum omnia, ergo assultus,
 & pugnae restaurantur, quibus Romani
 duos Porticus exteriores, qui a Septen-
 trione, & Occasu Templum claudebant,
 obtinuerunt. Horum partem jam prius Ju-
 dæi, reliquam autem nunc Romani flam-
 mis vastarunt.

§. XXXIX.

Mater filium devorans.

III. 7. **T**ruculenta fames quotidie in civitate
 latius serpebat; levissima quæque ci-
 bi alicubi latentis conjectura bellum ex-
 citabat domesticum, & homines alioqui
 conjunctissimos ad pugnam ciebat. Præ-
 dones canina rabie, rictu hianti circum
 cursantes, pulsabant januas, & ejusdem
 horæ spatio easdem domus bis, terve re-
 petebant. Omnia latranti stomacho in-
 gerebantur, etiam quæ alias animalia im-
 munda non vorassent. Cingulis suis,
 calceamentorum, clypeorumque corri-
 giis consumptis, fœni veteris reliquias
 comedebant, cujus festucae diligenter
 collectæ, librato pondere, quatuor drach-
 mis atticis vendebantur; drachma autem
 ferme octo assibus nostræ monetæ com-
 paratur.

Mulier nomine Maria, filia Eleazari
 trans Jordanem habitantis, ortu, & opi-
 bus